

Reisreportage Lamu (Kenia)

Zou er een plek op aarde zijn waar het beter vertoeven is dan op Lamu?

Als ik mijn ogen open doe, duurt het even voordat ik het monotone, zoemende geluid heb thuisgebracht. Een grote plafondventilator kijkt vanuit de hoogte op mij neer. Naast me, of eigenlijk aan de andere kant van het kingsize bed, ligt mijn lief. Ik kan me niet voorstellen dat er een plek op aarde is waar het beter vertoeven is dan hier op Lamu.

De Lamu archipel strekt zich uit voor de noordkust van Kenia. Het lijkt alsof de tijd hier heeft stilgestaan. Swahilicultuur en moslimtradities bepalen het straatbeeld. In Lamutown alleen al staan ongeveer twintig moskeeën. De gebedstijden bepalen hier de winkeltijden, hetgeen betekent dat de supermarkt geregeld een uurtje dicht is. Dat uurtje worden er dan vaak twee, maar dat maakt niet uit, want alles gaat hier 'Pole pole', rustig aan dus! In de vijftiende eeuw was Lamu een belangrijke handelshaven voor goud, kruiden en slaven. De Swahilicultuur, ontstaan uit een mix van Bantu, Arabische, Perzische en Indiase handelaren, is tegenwoordig het meest duidelijk terug te vinden in de unieke architectuur die gekenmerkt wordt door de eenvoud van structuren: een rustige gevel met daaronder een uitvoerig uit hout bewerkte zware deur, overal binnenplaatsjes en ruime kamers met veranda's. In reisgidsen wordt Lamu met het eiland Zanzibar vergeleken. Echter, als ik reizigers naar hun mening vraag, blijkt deze unaniem: de voorkeur gaat uit naar Lamu. Niet alleen omdat het hier rustiger is (er zijn twee auto's op het eiland, men vervoert zich per ezel), maar ook omdat het veel kleinschaliger en minder toeristisch is. Het klimaat is prettiger (minder vochtig) en het historisch centrum en de eindeloze stranden bevinden zich op loopafstand van elkaar. Bovendien is Lamu in december 2003 uitgeroepen als World Heritage site.

Lamu is één van de oudste steden in Kenia, daterend uit de 14e eeuw, hoewel veel van de hoge huizen in de smalle straatjes uit het begin van de 19e eeuw stammen. Het stadje is bijzonder sfeervol, maar het hoogtepunt van het eiland is toch wel het drie kilometer zuidelijker gelegen plaatsje Shella. Hier kun je eindeloos langs het strand wandelen

en schelpen verzamelen zonder iemand tegen te komen. In Shella zijn veel van de huizen in handen van Europeanen, hetgeen betekent dat er net even wat meer zorg wordt besteed aan reinheid en esthetiek. Grote struiken bougainville sieren de gevels en ook op de binnenplaatsjes van de huizen groeien bomen en planten. Vooral de vele palmbomen, varens en frangipane geven het dorp een gemoedelijke uitstraling. De huizen hebben dikke witte muren, palmdaken

en overal gangetjes, doorkijkjes en trappen. Zo kan de zeewind optimaal verkoeling brengen. Zware houten luiken houden overdag de zon buiten en laten 's nachts een verkoelend briesje door. Elk huis heeft zijn houseboys die je met alle plezier de gastenverblijven laten zien. In de meest schitterende panden dient een kamer al gauw tweehonderd euro per nacht op te brengen. Een uitzondering hierop vormt het door de Nederlandse Monika gerunde 'Banana house'. Hier variëren de kamerprijzen van vijftig euro voor een kamer op de benedenetage tot honderd voor 'het penthouse', maar dan heb je ook wat! Een volledige verdieping, geheel ingericht in Swahilistijl met uitzicht op zee en de schitterend groene tuin van het Banana house. Het ontbijt is bij de prijs inbegrepen en tegen kostprijs maakt de kok de meest heerlijke gerechten voor je klaar.

Ook voor low budget reizigers zijn er in Shella mooie kamers te vinden. In Bongo's house bijvoorbeeld. Bongo's house, in handen van een Duitse dame, maar gerund door twee broers uit Shella (Bongo en Beka), heeft drie ruim opgezette etages waar de wind vrijuit doorheen blaast en zo de gewenste verkoeling brengt. Elke etage heeft een grote gemeenschappelijke woon- en eetkamer en een keuken. De gasten kunnen dus zelf koken. Wil je dat niet, dan maken de houseboys graag iets voor je klaar. 's Ochtends vertel je ze waar je zin in hebt en 's avonds geniet je van de meest heerlijke vis van de barbecue, krab met gemberlimoensaus of grote garnalen in kokosmelk! Die jongens kun je wel voor een boodschap sturen. Ook kunnen ze je vertellen waar de beste chapati en samosa (Indiase snacks) te koop is, welke film er vanavond 'in de bioscoop' draait en wie de beste massages geeft. Wil je wat meer activiteit, ook dan ben je op de juiste plek. In Shella is een yogahuis, waar dagelijks lessen worden gegeven. Verder kun

je op Lamu snorkelen, windsurfen, zeilen, duiken, vissen of een dagtochtje maken op een dhow. De dhow, een traditionele zeilboot waar het zeilen iets meer werk vergt dan wat we gewend zijn, is het gebruikelijke transportmiddel in deze omgeving.

Wij zijn vertrokken vanaf Lamutown; eerst een stuk actief

zeilen om vervolgens op open zee te gaan vissen. Na ongeveer een uur hadden we met ons vieren al vijftwintig vissen gevangen! Genoeg dus om een schaduwplekje te zoeken op het strand van het eiland Manda en een barbecue te bouwen. Abdul maakt de salade en roostert het brood terwijl ik afkoeling zoek in de groenblauwe zee. Aan het einde van de middag keren we voldaan terug naar Lamu. Voordat het tijd is om langs te kade te flaneren, worden de nodige goederen gedistribueerd. Ook deze voorstelling is de moeite van het aanschouwen waard. Zakken meel en vaten plantaardige olie worden uit grote dhows gehesen en bevestigd op talloze ezelsruggetjes. Het lijkt even of alle tweeduizend ezels die het eiland rijk is, vanavond bij elkaar zijn gekomen. Maar het gaat natuurlijk wel allemaal 'pole pole', we zijn tenslotte niet voor niets te gast op het eiland van het lome nietsdoen!